

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

413. An, & qualiter confirmatio distinguatur ab electione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Questio 410. Num eligi possit per hanc electionem vocalis præsens electioni?

Respondeo affirmative, dum electio fit publicâ voce, & ipse videns se ab aliis electum consentiat suæ electioni. Pass. n. 5. citans Tabien. v. electio. n. 3. Quin & si repugnet, non quidem tali formæ electionis per quasi inspirationem, sed electioni suæ, non pertinaciter, sed humiliter se excusando, ac tandem acquiescendo. Pass. n. 16. Sed neque, dum electio fit secretò, ex quo præsens acquievit formæ eligendi per inspirationem, obstat valori electionis, quòd electus ab aliis non eligens se ipsum sed

alium, modò postmodum sciens se electum ab aliis, acquiescat. Pass.

Questio 411. An electio per communem inspirationem egeat confirmatione?

Respondeo non, dum constat eam factam inspirante Deo, ut constabat in electione SS. Nicolai, & Ambrosii. Sylv. v. electio. 2. n. 28. Pass. n. 4. Verum de cætero spectat ad Superiores videre, an hic & nunc adsit divina inspiratio. Biax. loc. cit. n. 4. & non debet electus administrare sine Superiorum scientia & permissione. Pass. loc. cit. Verum de hoc pluribus cap. seq.

CAPUT TERTIUM. DE CONFIRMATIONE ELECTIONIS.

PARAGRAPHVS I.

De natura & necessitate confirmationis.

Questio 412. An, & qualiter confirmatio quandoque cum institutione, collatione & ipsa electione confundatur?

Respondeo primò, confirmationem, & institutionem terminos promiscuè sæpè sumi, unumque pro altero poni. Lott. l. 2. q. 1. n. 16. cum gl. in c. hoc tam. 18. q. 2. juxta dicta à nobis sub initium partis hujus 2. Quod ipsum tamen sine imprudentiâ nota minimè licere in foro beneficiâ, ait Lott. loc. cit. n. 17.

2. Respondeo secundò venire quoque quandoque confirmationem nomine collationis, satis à nobis ostensum est alias loc. cit. quin & confundi cum ipsa electione, præsertim, dum & quandoque dicitur habere simul vim confirmationis juxta dicenda quest. seq. De cætero, etiam loquendo propriè, venit confirmatio electi, non secus ac institutio præsentati nomine collationis non libera, seu distincta ab ea collatione independente ab alterius voluntate, quæ propriè nomen collationis sine addito retinet. Lott. loc. cit. n. 8. sic etiam actum confirmationis dici actum electionis perfectissimæ, ait Lott. l. 2. q. 18. n. 41.

Questio 413. An & qualiter confirmatio distinguatur ab electione?

Respondeo: propriè loquendo, sicut institutio correlativum est præsentationis, ita confirmatio electionis. Lott. l. 2. q. 1. n. 23. cum Abb. in c. auctoritate. de institut. n. 5. Estque confirmatio accessorium quoddam ad electionis actum, & ideo ejus naturam sequitur. Lott. l. 2. q. 21. n. 113. citans Gemin. in c. cum in illis. de præb. in 6. §. cum autem. n. 3. Unde & hæc supponit, & ab ea distinguitur, & separatur. Lott. l. 2. q. 21. n. 110. ubi electio: & confirmatio ne-

dum inter se dividui actus reputantur, sed penitus diversi ac separati. Idque non tam in personæ confirmantis diversitate; quàm ex diversitate causæ, nempe ut ipsam electionem perficiat ac consummet. Lott. l. 2. q. 18. n. 39. adeò, ut uno eodemque actu expediri nequeat electio & confirmatio, dum fortè in eadem persona concurrerent amba facultates, nempe eligendi & confirmandi. v. g. dum canonici electuri Episcopum compromitterent in Metropolitanum, qui jam ante ex privilegio sedis apostolicæ haberet potestatem confirmandi Episcopos suffraganeos suos: ita ut dictus Metropolitanus prius eligere seu nominare deberet Episcopum secundum formam compromissi, ac dein eundem confirmare. Laym. in c. cum inter univers. de elect. num. 4. citans Abb. in c. ne pro defectu. de elect. n. 4. gl. & Innoc. in c. cum inter. Sic etiam, si fortè ex indulto apostolico aliòve jure singulari inductum esset, ut electus à Capitulo per idem Capitulum installeretur, jam illum actum installationis habiturum vim confirmationis, per quam præcedens actus electionis perfectissimum sortitur effectum, qui nimirum consumitur in potestate administrandi, ait Lott. l. 2. q. 18. n. 39. ex Oldr. conf. 148. n. 5. Ubi etiam notandum illud, quod ex eodem Oldr. addit Lott. num. 41. nempe quòd, si præter hunc actum (intellige electionis) aliquid aut de jure, aut ex consuetudine fiat, quod implicet jus administrandi, dicitur actus confirmationis, & sic electionis perfectissimæ. Ita etiam in quibusdam locis Abbates & Præpositos non solere aliter confirmari per Episcopos, quàm ut ipsis canonicè electis benedictionem solemnem impendant, in quo casu ista benedictio sit loco confirmationis, ait Laym. in c. cum inter. num. 4. dicens in hoc sensu intelligendum Innoc. in c. 1. de suppl. negl. ubi significat, quòd Abbas ante acceptam ab Episcopo benedictionem non debeat administrare.

2. De cætero hæc non obstat, quòd dicatur electio quandoque habere vim confirmationis; nempe, dum Capitulum simul eligit & confirmat, nullà alià expectatâ Superioris approbatione. Tond. qq. benef. p. 2. c. 4. §. 6. n. 2. cum Tusch. lit. E. concl. 90. n. 3. siquidem hic actus non tam rationem confirmationis, quàm libera collationis factæ per suffragia plurium repræsentantium totum Capitulum habet; cum

eam neque procedat ab habente superioritatem in eligentes seu potius suffragantes, neque supponat actum ab altero positum, debitum confirmari; quorum tamen utrumque ad confirmationem requiritur, ut patebit in *respons. ad quest. seq.* Unde etiam Tond. *loc. cit. n. 3.* inquit, beneficia alia dici electiva collativa alia electiva confirmativa. Et Lott. *l. 2. q. 18. n. 40.* ex Abb. in *c. publicato. de elect. num. 9.* suffragium & collatio (intellige in hoc casu, dum penes Capitulum est eligere & simul conferre) ordinantur ad actum electionis, ideoque eo subsecuto, non reputantur plures, sed unus actus, in quo consumitur electio.

Questio 414. Quid sit, seu qualiter definiatur confirmatio proprie talis, seu prout est correlativum electionis.

Respondeo: tametsi Pass. de *elect. c. 33. n. 1.* dicat, describi confirmationem optime à gl. in *c. no. sti. de elect. v. confirmata*, dum inquit: per confirmationem acquirit electus plenam administrationem & vinculum conjugale, quod contractum est: minus tamen aptè id pro descriptione admitti potest, ut liquet ex eo, dum vel sic, non tam quid sit, quam potè solum, quid operetur confirmatio, exprimitur. Melius verò describitur, quòd sit approbatio electionis canonica ad prælaturam vel beneficium facta per Superiorem habentem ad id potestatem.

2. Dicitur autem primò, *approbatio*; non quidem merè speculativa, seu nudum iudicium de electione legitime gesta; sed practica, in quantum nimirum approbatione hac gestorum ab Electoribus eorundem desiderio ac voluntati, quæ personam talem cupiunt esse prælaturam, aliòve beneficium aut officiale, satisfat, causâ curque in persona illa electa, ac confertur titulus canonicus, seu jus ipsum Prælaturæ vel beneficii, actuque illam & illud administrandi.

3. Dicitur secundò: *facta per Superiorem*. Confirmatio enim cum sit actus jurisdictionis. Lott. *l. 2. q. 18. n. 28.* citans Butrio in *c. 1. de translat. prælator. n. 9.* & Seraph. *decis. 637. n. 1.* supponit subjectionem confirmandi seu electi respectu confirmatoris. Lott. *ibid. n. 27.* citans Holt. in *sum. de elect. n. 27.* Quin & respectu eligentium videtur importare hanc superioritatem & jurisdictionem, secus ac fortè accidit in institutione, quæ, etsi denotet subjectionem presentati ad institutorem, Lott. *cit. n. 27.* citans *c. decernimus. & ibi notat. a. 16. q. 7.* non tamen necessariò denotat subjectionem presentantis; cum quandoque presentator seu patronus esse possit Episcopus, & institutus prælatus aliquis inferior eidem Episcopo subiectus, quamvis & quò ad hunc actum institutionis petendum dici posset talis Episcopus patronus inferior instituentis, & subiectus illi.

4. Dicitur tertio: *electionis canonice*; dicitur enim infra, electionem contra canones, seu non canonicè gestam confirmari non posse.

5. Dicitur quartò: *ad prælaturam vel beneficium*; tam enim in beneficiis inferioribus quam in Episcopatu (idem est de aliis prælaturis) locum habet electio & confirmatio. Lott. *l. 1. q. 15. n. 40.* citans gl. in *Clem. 1. v. de dignitate. de præb. Felin. in c. nostra. de rescript. n. 26. & 27.* Rotam *decis. 1. de præb. in antiq.*

Questio 415. Quotplex sit confirmatio?

Respondeo: aliam esse in forma communi, quæ jus aut valorem actui non tribuit, sed supponit,

ideoque approbat actum quatenus de jure validus est, juxta *c. 1. & 2. de confirm. utili vel inutil.* Aliam esse ex certa scientia, dum nimirum Princeps actum approbans seu confirmans, ejus plenam cognitionem se habere significat, & hæc confirmatio jus & valorem tribuit actui, defectu aliàs aliquo laboranti; juxta limitationes tamen paulò infra dandas. Laym. in *c. scut. grave. de transactionib. n. 2.* citans Tabien. *v. confirmatio. in fine.* Tusch. *ead. v. conclus. 17.* Quæ divisio, tametsi sit generica, seu confirmationis respectu cujuscuque actus confirmandi; in specie tamen actui electionis canonice applicari potest, ut patebit ex infra dicendis, ubi an electio defectuosa aut aliàs invalida confirmari valeat, & ejus defectus suppleri seu sanari per confirmationem.

Questio 416. Virum electus petere teneatur confirmationem?

Respondeo affirmativè. Laym. in *qq. de elect. q. 108.* de quo plura inferius, ubi, intra quod tempus petenda; item ubi, per quem petenda confirmatio.

Questio 417. An valeat consuetudo, ut Prælatus electus nullam teneatur petere confirmationem?

Respondeo negativè. Laym. in *c. cum venerabilis. de consuetud. n. 2.* citans Jo. Andr. in *cit. c. n. 8. abb. in c. transmissam. n. 3. & in c. qualiter. n. 2. de elect.* Addeque rationem Laym., quia talis consuetudo est contra bonum ordinem Ecclesiasticæ Hierarchiæ, secundum quem inferiores ministris ac Prælatis Ecclesiæ à Superioribus dependere, & in sua institutione jus & auctoritatem accipere debent; eò quòd, cum consuetudo sit instar juris ac legis, adeoque rationalis & justa esse debeat, alioquin nullam ex principum voluntate & constitutionibus assistentiam vigoremque habeat, ac proinde ait, consuetudines, præsertim speciales Ecclesiarum quarundam, si bono universalis Ecclesiæ & jusque fini, quæ est salus animarum, & vita æterna nullà temporis diuturnitate robur acquirere posse, ideòque abolendas: quales sunt, quæ bene constitutum ordinem ac dependentiam tollunt, disciplinam ecclesiasticam enervant, cultum divinum imminuendi, divina negligendi, occasionem vagandi, luxus & otii licentiam clericis præbent. Neque his obstat, quòd quidquid per privilegium, idem per consuetudinem obtineri possit, dum in usucapiente non est incapacitas. Jam verò pluribus religionibus indultum à summis Pontificibus, ut eorum electi Prælati necesse non habeant petere ulteriorem confirmationem, sed mox à legitima sua electione plenam jurisdictionem & administrationem consequantur, de quo plura & expressè *seq.* Nam respondet idem Laym. *loc. cit.* quòd, cum omnis jurisdictio & potestas ecclesiastica in inferioribus Prælatis non nisi à Papa profluat, possint aliqui capaces reddi dictæ exemptionis à necessitate petendi confirmationem per concessionem Papalem (cum vel sic adhuc dependentia illa & ordo Hierarchicus in Ecclesia non turbetur) non verò per meram consuetudinem.

2. Tradit nihilominus Pirh. *ad tit. de elect. n. 304.* posse per consuetudinem induci, ut electi ad dignitates inferiores, v. g. Decanatum, sine Superioris confirmatione statim post consensum ab iis electioni prælitum jus omne seu plenum acquirant, modò